

Hvør føroyingur eigur 1/45.000 part av øllum kvotum

— og teir, sum fiska hesar kvotur, skulu sjálvandi gera tað effektivt og gott, sigur Tummas Arabo, lögtingsmaður

Óført Óli leikar í í Dagblaðnum. Trongdur sum rottan, nú tað kemur í ljós, at málið hjá Fólkaflakkinum er at minka handilstættin í Føroyum niður í eintal. Hetta eintal skal eita Hans.

Fólkaflaks knæfallið fyrri Sundsdeplinum — tað búskaparliga SMS — hevði eisini til endamáls at minka talið av handverkvinnurekandi og fiskaleiðarum niður í eintal og navnið nokk tað sama.

Nei, føroyska samfelagið er í dag eitt ógvuliga virkið samfelag og eitt ógvuliga samansett samfelag. Fyritreitin fyrri at samfelagið skal virka er, at øll gera sína skyldu og velja sær tær lívsleiðir, tey eru best til.

Úrslitið er so, at vit í dag hava liberalar vinnur innanfyri sølu, handverk og annað virksemin. Og fungerar hetta væl. Liberala virksemin fungerar óalmindiliga væl, tá ið tað eru fleiri fyrirkur á sama vinnuøki og vit hava kapping.

Hetta mynstrið mugu vit fasthalda og ikki geva fólkaflakkinum loyvi til at monopolisera og drepa liberalu mekanismurnar við at leggja alt undir ein hatt.

Ein aðalregla hjá javnaðarflokkinum í øllum vinnulívi er, at vinnulívið skal hava best møgulegar fyrirtreitur, besta fólkið, bestu amboð. Men vit skulu ansa eftir at halda snultararnar burtur.

Ein sunn vinna er tað besta vit eiga í hesum samfelagnum.

Ein av fyrirtreytunum fyrri at ein liberal skipan kann virka, er, at tilfeingið ella »ressoursirnir« ikki eru avmarkaðir. Ein skal kunna keypa fleiri sløg av vörum og ein skal kunna fara til konkurrentin, um prisirnir eru ov høgir í einum stað.

Øðvisi er við fiskivinnuni.

uni. Og her komi eg inn á nógv umtalaða sitatið úr minari grein viðv. vinnutólum í fiskivinnuna.

Lita vit aftur um bak og stutt lýsa fiskivinnuna og ognarviðurskiptini har, so hevur gongdin verið at í 50-unum vóru ógvuliga fá vinnutól og vóru tað bara nakrir heilt fáir, ið høvdu pengar til at ognar sær hesi. Tá var friur fiskiskapur og ein kundi fiska allastaðni.

Í 60-unum broytti javnaðarflokkurin figgjar-møguleikarnar soleiðis, at tað var gjørligt hjá øðrum enn rikmanninum í hesum landi at ognar veiðitól og fingur vit tá eina rúgvu av skipum. Tað eru í teimum tíðum menn sum Eiler Jacobsen, Jákup Joensen v.fl. komu fyrri seg.

Flokkskrá Javnaðarflokksins er jú at spjaða ognarrættin út á so nógvur hendur sum gjørligt.

Í 70-unum byrjaðu trupulleikarnir við, at nú var ikki frítt at fiska allastaðni har ein vildi. 70-ina hava eisini verið merkt av, at eingir trupulleikar hava verið at figgjað skip.

Hyggja vit so at degnum í dag, so er stóðan tann, at vit eru »kvoterað« á øllum økjum. Sostatt má talið av vinnutólum avmarkast. Samstundis sum umsóknir um vinnutól koma í hópatali. Nú hendir so tað undrunarverda, at Fólkaflakkin og nakrir av teimum, ið javnaðarflokkin skapti fyrirtreitur at byggja upp í 60-unum, krevja at hetta avmarkaða tilfeingið, hesar avmarkaður kvoturnar skulu vera á teirra hondum og eingin annar skal fram at.

Øll vita, at fiskiskapur er okkara grundarlag. Øll vanlig fólk fræst yvir tá ið fiskivinnan gongur væl. Øll eru forharmað tá ið skip fara á heysin, ella tá ið skip ikki fiska væl. Hetta uttan mun til

hvør er skipari ella hvør er reiðari. Tað má vera ein dømi í Føroya søgu at siggja hvussu Dagblaðið t.d. er farið við rækjutrolaranum á Tvøroyri og tann óndskapsfulla frøi um nakað gongur illa, sum ikki hevur ein reiðara sum er limur í fólkaflakkinum.

Veruleikin er í dag tann, at tilfeingið er avmarkað. So og so nógv tons hava vit loyvi til at fiska. Tað er grundarlagið undir okkara samfelag og sjálvandi hava vit áhuga fyrri at hetta verður fiskað so effektivt og gagnligt fyrri samfelagið sum gjørligt.

Út frá hesum sjónarmiði er tað so landskassin, ið ógvuliga stóran mun, er engageraður í fiskivinnuni fyrri at halda hjólini gangandi. Tey skulu ganga so effektivt sum møgulegt. Ein og hvør veit, at kvoturnar hjá okkum eru so og so stórar og djúpast sæð, so eigur eitt og hvørt mansbarn í hesum landi 1/45000 part av hesum kvotum. Teir, sum fiska hesar kvotur, skulu sjálvandi gera tað effektivt og væl og skal hetta gerast, so er tað púra greitt at politikkur má ikki inn í vinnulívið. Politikk fyrri seg og vinnulív fyrri seg.

Út frá hesum var tað eg 30. mai skrivaði, at eg held: tað vera nógv fyrri, at Reiðarafelagið tekur og leggur øll tey vinnutól, sum teir hava við kei, og luttóku í einum politiskum verkfalli mótvægis hesum landsstyri.

Reiðarafelagið skal reka skip og ikki reka politikk, tað mugu teir vera greiðir yvir, ella eru tað bara teir skeivu reiðarar vit hava í hesum samfelag. Hvát teir gera í frítíðini, mugu teir sjálvir um. Eisini er tað virðingin fyrri øðrum menniskjum, tað er soleiðis í hesum samfelag, at vit mugu halda saman um at reka samfelagið. Hvør ger sitt. Lívsleiðir

nar eru mangar og eingin er betri enn annar.

Eg fari at minna fólkaflaksreiðararnar á fiskiskipafloktanum á, at ein og hvør borgari í hesum samfelag eigur 1/45000 part av kvotuni og vit verða sjálvandi í øðini tann dagin, ið teir ikki røkja sína uppgávu nógv væl. So er tað tíð uppá at fáa teir skiftir út og fáa aðrar kreftir til. Tað eru nógvir um boðið.

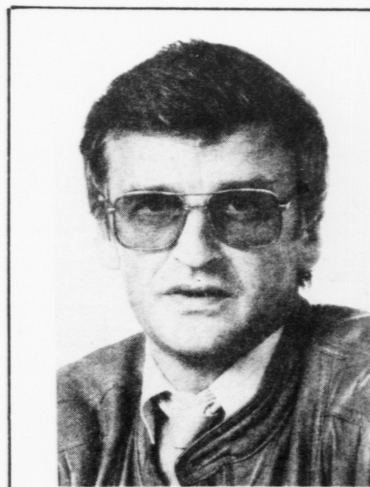
Tað eru 100-tals av umsóknunum og higartil í

hesum landsstýrisskeiðnum hava vit játtað nøkrum bátum loyvi, ið ungir menn hava tikið seg saman um og sum einki skip høvdu áðrenn. Hetta hevur eydnast væl, og minnst meg rætt, so vóru tað ikki teir, sum lögdu skipini við kei at luttaka í fólkaflaksboykotti av samgonguni. Teir reka skip — soleiðis skal tað vera.

Eisini hetta, at tosa um livsverk sum onkur reiðari ger og vil hava at skula

arvast til synir og annað. Tað skal man vera eitt sindur varin við. Tað sum hevudsmálið er, tað er at vinnan virkar, amboðini verða nýtt rætt, hvør ið rekur tey eru í minum hugaheimi í og fyrri seg lika mikið.

Men at byrja treytaleyst at innføra arvarætt uppá rættindi í hesum samfelag, tað gongur javnaðarflokkurin ikki við til.

Tummas Arabo, lögtingsmaður og valevni javnaðarflokksins til fólkatingsvalið

Strandferðslan og starvssetan

Nú stundar imóti at fleiri av teimum, sum nú í mong ár hava siglt við Smyrli, eru komnir í tann aldur, at arbeiðsdagur teirra stundar imóti at teir skulu pensionerast.

Eg fari fyrst persónliga og vegna okkum øll í Suðuroy at takka hesum monnum, eingin nevndur eingin gloymdur, fyrri trúgva og góða tænastu, og fyrri at vit suðuroyingar fólðu okkum heima umborð og vistu okkum trygg. Nú skulu teir so enda sína longu og trúgvu tænastu í sigling síni uppá Suðuroy, ein sigling, sum krevur serliga kunning til hesar serliga torfuru siglingeleiðir.

Nú teir fara, verða tað sjálvandi aðrir, sum skulu taka yvir. Her er tað at eg fari at heita á avvarðandi

myndugleikar um at seta suðuroyingar í hesi skjótt leysu störv.

Tað er bæði rætt og rimuligt, at tey skip, sum sigla hesar siglingeleiðir nú og í framtíðini, verða røkt av suðuroyingum. Tð er eitt rætt og rimuligt krav frá okkum, sum her búgva og sum skulu gera brúk av Smyrli.

Lika rætt og rimuligt, sum tað er at hini skipini, sum sigla aðrar siglingeleiðir í Føroyum, verða mannað við fólk frá teimum plássum, sum skipini sigla.

Eg tori at siga, at hetta er eitt rimuligt og rættvist krav frá okkum suðuroyingum.

Hetta er nú kunnað teimum, sum avgerðina skulu taka.

Sverre Midjord

